

sådan, at man stadig synes, at det er stærkt problematisk, er det en indvending, man med fuldstændig samme styrke kunne komme med mod den konstruktion, vi har i dag med Statens Husholdningsråd.

Jeg kan forstå, at man kan komme til den konklusion, at hvis et bredt sammensat repræsentantskab bliver gjort smallere, går det fra at være repræsentativt til at blive ensidigt. Men jeg synes, det er svært at påstå, når vi tager udgangspunkt i et repræsentantskab, vi kender fra Statens Husholdningsråd, og udvider det med lidt flere organisationer, som repræsenterer forbrugerorganisationer, der har markeret sig stærkt i de senere år: Grønne Familier, Danmarks Aktive Forbrugere og lokale forbrugerorganisationer.

Jeg synes, det er nogle organisationer, som det ville være meget underligt ikke at inddrage. Når man ser på forbrugerinformationsområdet, synes jeg, det ville være underligt pludseligt at komme fra noget, der altså er bredt, fint, tosidigt, flersidigt, til noget, der er ensidigt.

Jeg synes, det er en oversættelse af forslaget, som ikke kan rime med, hvad man faktisk kan læse ud af forslaget, men som måske hænger lidt sammen med ens egne forestillinger om, hvordan tingene nu ser ud, men som ikke stemmer overens med virkeligheden.

Jeg vil gerne takke for de positive tilsagn og også for nogle af de tilsagn, som ikke var overvejende positive, men som dog bød på en række konstruktive forslag til, hvad man kunne gøre for at nå de målsætninger, som ligger i regeringens forslag, og der kunne dels være tale om drøftelser, dels om ændringsforslag.

Vi var langt henne i debatten, før jeg egentlig forstod, at der var nogle problemer med dette forslag, for det var først langt henne i debatten, at der var nogle, der talte imod dette forslag. Venstres ordfører og De Konservatives ordfører udtalte sig nemlig ikke imod dette forslag. De udtalte sig imod et forslag, som jeg ikke kender, som jeg ikke har fremsat, men som er noget, der optræder i de pågældende to ordføreres hove-der. Jeg vil bare nævne hr. Svend Erik Hovmands begreb: Et forbrugerpropaganda-kontor. Jeg tror, det ville blive taget ilde op, hvis man betegnede Statens Husholdningsråd som værende et sådant. At det, der laves her, ud over at det er bredere og inddrager nogle flere aspekter af det at være forbruger i målsætningen, bliver til et forbrugerpropaganda-kontor, kan jeg faktisk ikke få til at stemme.

Vi vil alle sammen have spændende interesser at varetage, og som sagt tror jeg, at når det forslag, der faktisk er til behandling, bliver læst og grundigt drøftet, er der mulighed for, at vi måske med nogle ændringer, med nogle yderligere præciseringer, faktisk kan få gennemført en moderne og effektiv information til de mange forbrugere, som efterspørger ganske megen information om de mange varer, de gerne vil købe.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Ministeren har svært ved at forstå de udsagn, jeg kommer med, og som en stribe af organisationer og andre også er kommet med, når vi siger, at dette at sammenlægge to organer til ét er ensidigt, dette at sammenlægge to blade til ét er ensidigt, og dette at lave en konstruktion, som jeg i øvrigt pudsigt nok faktisk er helt enig med Enhedslisten i bør hvile på to uafhængige ben, nemlig et med saglig information og et andet med forbrugerpolitik, er ensidigt, hvis man lægger de to ben sammen. O.k., det er der jo åbenbart ikke noget at gøre ved.

Dette forslag er der halvandet venstrefløjsparti, der har sagt klart ja til, men jeg vil bare sige stilfærdigt til ministeren, at af hensyn til forbrugerne vil jeg opfordre stærkt til, at der gennemføres en forhandling, som hviler på et bredt politisk fundament her i Tinget.

Jeg synes ikke, forbrugerne kan være tjent med, at ministeren her fører en politik baseret på den yderste venstrefløj, og oven i købet kun på halvandet af de to partier.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hr. Svend Erik Hovmand ville ikke blinke, hvis det var hr. Svend Erik Hovmand, der stod i den situation, at han kunne arbejde et godt, ordentligt og fornuftigt forslag igennem Folketinget med et snævert flertal. Han kunne overveje, og det ville man også gøre, hvis man skulle arbejde for at få et flertal, at det dog var mystisk, at det ikke kunne blive større, og jeg må sige, at det undrer jeg mig over både med hensyn til det forslag, vi her behandler, og det, vi behandlede lige før, for jeg synes, der er anvendt et sprog i fremstillingen af de forslag, som i hvert fald ikke har noget med ordentlig information at gøre.

Lad mig sige ganske stilfærdigt, ligesom hr. Svend Erik Hovmand gjorde, at det er jo en vildledning at sige, at der er tale om sammen-